

Színházi átváltozások

Nemcsak szakmai berkekben okozott izgalmat a budapesti Nemzeti Színházban lezajlott örségyváltás. Hozzá nem sokkal előbb a Déryné és a 25. Színház összevonása, az új Népszínház „föltöltése” Kecskemétről, egy füst alatt a Nemzetinek kaposvári és szolnoki importjával. Lassan ocsúdott a közvélemény, ószintén szólva csak most eszmélkedünk a fordulatról, hiába, nem szoktunk ilyen radikális megoldásokhoz, hasonló lépésváltásokban aligha bővelkedett az utóbbi évtizedek színház története.

1.

Pusztán a listákat böngészve tekintélyes a mozgás, mennyiségbőségével már új minőséget sejtet. A Nemzeti friss „mérnökeivel”, a szolnoki Székely Gábor főrendezővel és a kaposváriakkal, a vezető rendező Zsambékkal, meg a rendező Ascherrel az ország „első számú” társulatába költözött Csomós Mari, Helyei László, Koltai Róbert, Lázár Kati, Piroth Gyula, Papp Zoltán, Pogány Judit, Vajda László és a Szegedről korábban elszakadt Molnár Piroška. A Népszínház pedig az új főrendezővel, Ruszt Józseffel tart Kecskemétről Gábor Miklós, Vass Éva, Sára Bernadett, Andorai Péter, Trokán Péter, Kézdy György, Farády István, Hetényi Pál, Vándorffy László. Csupa ismert név, velük találkozni jó ideje a filmekről, tévéjátékokból, sajtókritikákból azoknak is, akiknek nincs módjuk száz kilométereket utazni egy-egy előadásért. Sőt, rajtuk kívül is akadt még „nagy hal” színházeletünk mozgásba jött horgászvizében, elég említeni Cserhalmi György átvándorlását Debrecenből a Nemzetibe. A régiék helyébe új vezetők, új színészek léptek, a fővárosban, vidéken, kétségeltelen tehát, röpké pár hónap újszólván átrajzolta a hazai színház kultúrát. A rendezői műhelyek más környezetben gyakorlatilag a már kipróbált munkatársakkal töltöttek föl, természetesen a régiék mellé, az érintett vidéki társulatok pedig újjászervezik, átrendezik sorikat. Hogy miként sikerül a beilleszkedés, illetve az újraszervezés, a jövő zenéje. Egyelőre maradjunk abban, mint minden jelentős változás, ez sem zajlott le csöndben, felhangok és mellékzöngék nélkül, mintha a korábban dúlt színházváltást folytatnánk, immáron konkrétumokkal. S a megoszló vélemények kórusából megérhet egy misét az aggódó, a méltatlankodó: *íme, me-*

gint kifosztották a vidéket. Ez lenne a kultúra annyit emlegetett decentralizálása?

2.

A történetek többféle, de legalább kétfajta szemrészéből és a vidékéből (aztán a rendezők, színészek felől, a közös munkára főlésküdték vészszövedéséből, a nemzedékváltás időszűrűségéből, a pótlás-utánpótlás magasából, nem utolsósorban az adott színházi műhelyek specifikus helyzetéből, művészi és egzisztenciális lehetőségeiből, igényeiből, társadalmi beágyazódásából, a nézőtérrel elfoglalt és üresen maradt székek mélyéből stb.). Ebben a pillanatban kétségeltelen, a főváros hátrányos helyzetűnek eddig sem tapasztalt színházi élete gazdagodott, az érintett vidékiek meg szegényebb lett. Csakhoggy. Szemérmes öncsalás nélkül aligha feledkezhetünk el a realitásokról: a fővárosban él a lakosság egyötöde, itt található a kulturális, művészeti és a legjelentősebb tömegkommunikációs intézmények túlnyomó többsége, központja. A tét pedig egyáltalán sem lehetett más, mint az ország színházkultúrája, s ha az így szorult vératómlesztésre, ki törhetne pálcát fölötté? Ugyanakkor lehetetlen észre nem venni, mennyit oldódott utóbb a főváros és vidék korábbi elszigeteltsége egymástól. Budapesti és vidéki társulatok rendszeres előadásszerűje, a Népszínház és jogelődjeinek

országjáró buzgalma, a filmgyár és a győriek minapi együttműködési szerződése, helyi tévéstudiók programja színházi műhelyek, kísérletek, személyiségek tevékenységének országos propagálására, sőt az annyi vitára ingerlő budapesti sajtórecenziók is hovatovább gyakrabban reflektoroznak vidéken szervezett izgalmas premierekre, mint a fővárosiakra.

3.

Mindazonáltal a történeteknek a példája az, ami színházi életünkben pezsdítő, felvillanyozó hatású lehet. Az egészséges kiválasztódás példája, a bizonyítások nemhiábavalóságának példája. A „menj vidékre, produkálj, s megnyílnak előtted a nagykapuk” példája. A most „kifosztott” vidéki műhelyek egészen biztosan vonzóak maradnak az új tehetségeknek, fiatalok, pályakezdők szárnypótlásának, mert íme a példa, érdemes. A *produktum jutalma* az tehát, ami a történetek erkölcsi fedezettel fűtik föl — miközben színházpolitikánk rugalmatlanságának látványos és nagyon időseztű cáfolatával sem céloztak azért rosszul.

Jó esztendeje a kulturális miniszter, egy sajtótájékoztatón elhangzott kérdésre, futólag megjegyezte, a leendő új Nemzeti Színház építéskor arról sem szabad elfeledkezni, hogy színház nemcsak épületet, de társulatot is jelent. Általában...

Nikolényi István

A lengyel színművészet Magyarországon

Lengyel színpadi és zenei művek, lengyel művészek a magyar színpadokon: a következő évadban minden korábbinál többször találkozhat a baráti ország kultúrájának követivel a magyar közönség — mondották az MTI munkatársának a Kulturális Minisztériumban. Az 1978–80. évi magyar–lengyel kulturális együttműködési munkaterv értelmében 1978–79-es évadban a lengyel színház- és zeneművészet mutatkozik be Magyarországon, míg egy évvel később a magyar színházművészetet ismertetik meg a lengyel színház barátaival.

A hazai színházak már most, az új műsorok tervezésének időszakában számolnak a lengyel színházi együttesek és művészek vendégszereplésével. Az előadások helyét és időpontját a következő napokban rögzítik a két ország színházművészeti szakemberei. Az azonban már bizonyos, hogy december 1–10. között lengyel színházi és zenei napokra kerül sor. Ebben az időszakban lengyel színházi együttesek lépnek színpadra a fővárosban és vidéken. A Powszechny Színház művészeit a fővárosi közönség láthatja, a wrocławiai állami filharmonikusok és lengyel szolnoki Budapest és vidéken hangversenyeznek.

E rendezvénysorozat után is több városi és vidéki színházban mutatnak be lengyel drámat, lengyel rendezők, jelmez- és díszlettervezők közreműködésével.

Bimbózó hivatal

Törvénytisztelő ember véletl küldött a lakásszövegű hasra esik, ha hallgatni szeretné a tagtársakat: öt rufus szerint így, meg úgy rendelkeznek ellene. Hatalmukra cselekszik is, mert megjelölte papíron a felhagyatott idejét.

Itt a bökkenő! Általában délelőtti szöveg az idéző. Aki fél a paragrafusoktól, azonnal kanyarít a szabadságából vagy csak lehet, kerüljük. Ha a munkaidőből, hogy az előírás szerint időre végezzék, de jobb a békesség elvén azt teszik, amit az írás kér.

Így történik ez a napokban is. Az Északi Lakás-építő és Fenntartó Szövetkezet (a Tabán testvére) most szedi össze magát, most rendez az ügyeit. Ez helyes és jogos, hiszen rend a lelke mindennek. Tiszta vizet öntenek a pohárba, aki tartozik, fizessen, így követeli az egyezés.

Csak nem mindegy, mikor és mire! Az alakuló hivatal — a zik, talán még nem késő a 314-es épületben, a Csongvadi sugárút mentén — le-

Majoros Tibor

Érettségi — balettből

Acs S. Sándor felvétele

Táncművészeti szakot indítottak négy évvel ezelőtt a Tömörkény István Művészeti Szakközépiskolában. Az első végzősök — Papp Helga, Szarvas Katalin, Sipos Mária, Süli Ildikó és Jakab László — (tanáruk: dr. Baróti Zoltánné) tegnap, kedden érettségiztek a Kisszínházban. Vizsgaanyaguk: balett, színpadi tánc, színészmesterség és néptánc. A végzettség szerzői vizsga után félórás bemutatót tartottak szüleiknek, tanáraiknak és 19 második- és harmadéves, táncművésztagozatos diáktársuknak. Felvételünk az érettségi utáni bemutatót készült

Gyorslista a gépkocsinyereménybetétkönyvek sorsolásáról

Az Országos Takarékpénztár a gépkocsinyereménybetétkönyvek 68. sorsolását május 29-én és 30-án Budapesten tartotta meg. A sorsoláson azok a 10 000 és 5000 forintos betétkönyvek vettek részt, amelyeket 1978. január 31-ig váltottak, és 1978. április 30-án még érvényben voltak.

A budapesti és vidéki betétkönyvekre összesen 951 gépkocsit sorsoltak. Az 5000 forintos betétkönyvekre 665, a 10 000 forintosra 286 darab gépkocsi jutott.

A jegyzékben szereplő rövidítések a következők: Zsiguli 21 011 zs, Skoda 105 s, Trabant Lim 601t, Zaporozsec zap, Polski FIAT 126 650 pf.

Az alábbiakban közöljük a megyékben váltott és nyere-ménnyel kihúzott gépkocsinyereménybetétkönyvek számát.

10 000 forint összegű betétkönyvek

Szám	Nyeremény	Szám	Nyeremény	Szám	Nyeremény
5 005 043 s		5 043 590 zs		5 053 054 zs	
5 027 665 s		5 048 920 zs		5 054 692 zap	
5 033 163 pf		5 050 600 pf		5 058 504 t	
5 037 857 s					

5000 forint összegű betétkönyvek

Szám	Nyeremény	Szám	Nyeremény	Szám	Nyeremény
5 556 495 s		5 608 446 pf		5 658 445 s	
5 581 043 s		5 617 653 s		5 661 135 s	
5 583 071 s		5 618 012 zs		5 670 864 zap	
5 586 578 zs		5 636 827 s		5 671 725 s	
5 594 032 s		5 636 654 t		5 672 109 zap	
5 603 790 pf		5 642 556 s		5 672 922 s	
5 605 962 s		5 643 037 t		5 674 606 zs	
5 607 225 s		5 643 873 t		5 681 074 zs	
		5 646 211 zs		5 687 248 s	

A gyorslista közvetlenül a húzás után készült, ezért az esetleges számbahibák nem vállalkozunk felelősséget.

A sorsolás eredményének pontos adatait a június 2-án megjelenő hivatalos nyereményjegyzék tartalmazza. A jegyzék megtekinthető az OTP-fiókokban, postahivatalokban és takarékszövetkezetekben.

A nyertes betétkönyveket vagy az azt helyettesítő „igazolás”-t a betétkönyvet kiállító takarékpénztári fióknál, takarékszövetkezetnél vagy postahivatalnál kell bemutatni. (MTI)

Könyvkeresőben

A Klauzál téren négy könyvsátor.

— A Rakéta regénytár-ból...

Sajnálkozó mosoly.

— Egy darab se.

— Mégis, mennyi ideig lehetett kapni?

— Úgy tíz percig. Húsz, húsz darabot.

— Mi számít még slágernek?

— A Moldova-könyv. Meg a Kádár Gyula-féle A ludovikától Sopronkőhidáig.

— Árúsított tavaly is?

— Persze.

— Összehasonlítva?

— Idén gyengébb a forgalom.

Középkorú férfi hatalmas csomagokkal lép be hátulról a sátorba.

— Naná, hogy gyengébb.

Egy csomó könyv a nyakunkon marad, a keresettekből meg újakat nem kapunk.

Kibomlik a csomag, jó fél évvel ezelőtti megjelentekből.

— Ilyenkor árusítjuk ezeket is. Pótlásnak...

Más. Az elárúsítónővel egy hölgy beszélget.

— Szeretél Spanyolországot? Honnan?

— Fölhoztam a pincéből. Neked mennyi jött össze?

— Öt. Neked?

— Hét.

Közbe kell szólni:

— Az sok vagy kevés?

— Hétezer forint bevétel, egy napra, sok, jónak számít. Csakhoggy nekem ez két nap alatt jött össze... Vassánap elmosta az eső a gyermeknapot, nemigen volt forgalom. Úgy egyébként?

Nem olyan jó, mint tavaly. De tavalyelőtti volt az igazi, akkor sok művészeti könyv jött, ilyesmik... Most fölhoztunk mindent, ami régebben megjelent és keresik. Ütikönyvet például. De kérnek szakácskönyvet is.

Volt gimnáziumi osztálytársnőm érkezik, a lemondó árckifejezések láttán lecsap rá.

— Nem tudnál véletlenül megszerezni egy Moldovát meg egy Hellert? Tudod, a Valami történet-et...

Amott fiatal elárúsítóférfi veszekszik szintén fiatal hölgyével.

— Moldovát meg Rakéta regénytárt ne is tessék keresni, az egész városban úgyis sincs egy darab se. Csak kárba vesztett fáradság...

— De azért megkérdezni talán szabad, nem?

— Nem azért mondom én, drága asszonyom! Ha végighallgat, tudok egy helyet, ahol még...

Azután hozzám fordult:

— Hát mit szöl ehhez? Tisztára meghülyítik az embereket ezekkel a szenzációkönyvekkel, aztán nincs belőlük elég. Most voltam reggel a raktárban, tényleg egy darab sincs...

Távolodva a Kárárs utcától, lassan minden visszaváltozik a hétköznapi délelőtti megszokott képévé. Egyetlen

Fotósok hónapja

Olcsóbban adják a gépeket — Előadások és „fotóséták”

Fényképezünk minél többet, mondják a szakemberek, hiszen akinek fényképezőgép van a kezében, az nem csak néz, hanem lát is, vagyis többet meglát a környezetből, mint a lencse nélküliek. Persze a fénykép megörökíti a legszebb és legkellemesebb pillanatokot, a tájakat és barátságokat. Az OFO-TÉRT, karöltve a kereskedelmi szervezetekkel júniusban rotthónapot rendeznek Csongrád megyében. Szegeden, Hódmezővásárhelyen, Makón, Szentesen, Csongrádon, Kisteleken, Üllésen, Mórhalmon, Csanádpalotán és Mindszenten június hónapban hétféle fényképezőgépet, háromféle nagytit és kétféle filmvitit 20 százalékos árengedménnyel árúsítanak majd.

A fotós hónap célja az, hogy megszerettesse a gyermekekkel és a kezdőkkel a fényképezést. Az üzletek kiskakataiban is föl hívják majd az érdeklődők figyelmét a fotós hónap rendezvényeire. Június 4-én és 11-én fotós sétákat tartanak, amikor a résztvevők ingyen kapnak filmeket, június 9-én délután 18 órakor a szegedi Bartók Béla Művelődési Házban pedig fórumot tartanak, ahol Kun Miklós szakíró tart előadást, és válaszol a résztvevők kérdéseire. Az akció szervezői remélik, hogy az általános iskolák úttörőcsapatainak fotós szakkörök fölélikítik munkájukat, újabb érdeklődőket toboroznak köreikbe.